

Nro. 37.

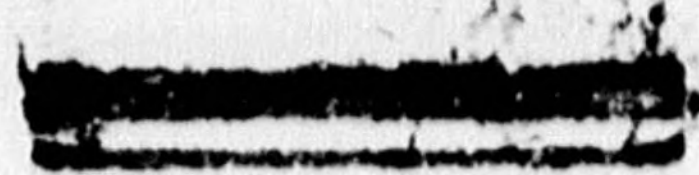
A' FELS. R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Költ| Bétsben, Pénteken Majusnak 8-ik napján
1801-ik esztendőben.*

B é c s.

Fels.: Urunk igen kedves testvér Öttse, *Károly* Kir. Fő Herczeg, igen hirtelen történt, de veszedelmes nyavalyájából, az egész Bécsi Publicumnak nagy öröme, már annyiban ki gyógyult, hogy most már tellyes reménység lehet betses, 's hasznos életének meg maradásához.

Nagy méltóságú Ürméni *Ürményi József* Ur ő Excellentiáját, Ő Cs. Kir. Felsője titkos Tanácsosát, a' Sz. István Apostoli Király Rendjének Commendatorját, és Országunk egynéhány esztendőig volt Personalissát, napkeleti Galliciának Gubernátorjáva; nagy méltóságú nem eggyesült Görög Püspök *Avakumovics István* Ő Nagy-

ságát Temesvári Püspökké; a' Fels. Kir. Helytartó Tanátsnak érdemes Tanátsofsát, Titt. Szék. hely Ifj Gr. *Majlath József* Urat pedig valóságos Cs. Kir. Kamarás Urrá tenni méltóztatott Fels. Urunk.

A' Fels. Kir. udvari Magyar Cancellariának egy nagyon érdemes tagja, Kir. Tanátsofs, és udvari Titoknok, Titt. *Orbán István* Úr, tegnapi napon, reggeli hét órakor, veszedelmes forró hideglelésben, életének 42 esztendejében, meg halálozott.

Továbbá, a' Tisza melléki privilegialt Korona Districtusnak Fő Kapitányát, Titt. *Köröskényi Mihály* Urat, azon fok érdemeire nézve, a' mellyeket Ő Csasz. 's Kir. Felsége, és a' Haza eránt, több alkalmatosságokban meg bizonyított, nemcsak említett Fő Kapitányi hivatalyában meg erősítette, hanem, e' mellett Kir. udvari Familiafságra emelte Ő Cs. K. Felsége, a' mellyről való diplomat a' volt háborus környülállások miatt, későbbben lehetett ki kezíteni, mint sem kellett volna.

Az idevaló Cs. K. udvari Hivataloknak Előülőihez, illyetén foglalatú tulajdon kezével irt czédulát küldött Ő Felsége mostanában:

„A' külső békeségnek helyre lett állitása után, minden szívbeli kívánfágom oda tzelez, hogy a' mennyire tehetségemben áll, belsőképen is tsendeséget, 's bátorságot szerezhesek hiv jobbágyimnak, és mind azt, a' mi őket meg háborithatná, el hárithatsak.“

„Mivel pedig úgy tanittya a' tapasztalás, hogy a' titkos társaságok és öszve való barátkozások az ártalmas principiumoknak ki terjesztésekre, az igaz vallásnak eltemetésére, a' jó erkölcsi tulajdonságoknak, ha szinte nem egészen való romlottságára is, de leg alább azoknak meg változtatására, a' részre való hajlásnak minden lehető fortélyok által való felgerjesztésére, 's követke-

zéseképen, a' házi tsendefségnek és bődogságnak meg háboritására, leg alkalmatosabb eszközök voltak; arra való nézve a' mint már ennekelötte is meg parantsoltam, az illy titkos társaságok és öszve barátkozások, semmi némü nevezet és szin alatt, az én Birodalmaimban meg ne szenvedtessenek, annyival is inkább, mivel a' leg jobb tzélből fel állitattak is fokszor el fajulhatnak, következésképen, minden Statusokban illetlenek és veszedelmések."

„Annakokáért, hogy az uralkodó Fejedelem és jobbágyok közt való költsönös bizodalom, a' kiknek javok és bődogságok szorofsan öszve vannak egymással köttetve, és a' belső tsendeffég, az én közönséges hivatalokban lévő jobbágyim közt is netsak meg ne háboritassék, sőt inkább illendő bizodalom lehessen erántok: szükséges, őket, az ollyaten titkos kötelefségek alól, a' mellyek, a' másként igazán gondolkozó szolgát, a' maga hivatalbéli kötelelességének gyakorlásában, vagy akadályoztattják, vagy leg alább nyughatatlanságba helyheztetik, fel óldozni."

„Én tehát azt parantsolom Kigyelmednek, hogy minden igazgatása alatt lévő hivatalosoktól, akarmelly nemből és rangból valók légyenek, az el múltaknak tökéletes el mellözésével, hitletétel alatt való kötelező levelet vegyen arról Kigyelmed, hogy ö nékiek semmi belső - és külső Országbeli titkos Társaságokkal és öszve barátkozásokkal semmi közösülések nintsen, és ha vólna is, de leg ottan azoktól magokat el választják, és hogy ök jövendőben is, semmi titkos öszve szövetezésekre, semminémü szin alatt, többé be nem botsátkoznak. — És az új tisztviselőktől le tétetendő eszküvés formájába is bé kell ezen béfejezést rekeszteni."

„Annakokáért Kigyelmed ezen parantsolatomat szorofsan el követni, az alatta valóktól eszküvés alatt vett leveleket nékem bé nyújtani, "

azokat maga jelentéseivel meg erőssíteni, nem különben maga személyére nézve is hasonló esküvel való tanúbizonyfágot bé adni köteles leszen.

„ Illy esküvel való reversalisokat pedig mind maga személyéről, mind az alatta lévő hivatalbeli személyekről, minden esztendőben venni és adni kell; a' melly tisztviselő pedig ezen rendelkezésnek magát alája vetni nem akarná, maga indító okainak ki nyilatkoztatása mellett, a' maga szolgálatból leendő el bocsátatását nállam keresni köteles leszen. — *Költ Bécsben Aprilis 23-ik napján, 1801-ik esztendőben.*

Nagy Britannia.

A' Német Országba szálló Anglia Orzági levelek, a' Londoni fő Kormányfőnek meg határozása szerént, olly fel tétel mellett küldetnek parlamentáris, az az, posta hajokon a' *Cuxhafeni* kikötő helybe, hogy valameddig a' *Hamburgban* lévő katona őrizetnek commendánsa magát arra nem kötelezi, hogy azokat a' leveleket le nem fogja árestáltatni, addig bé se mennyenek a' nevezett kikötő helybe.

A' születésére nézve Hybernus, de egynéhány esztendőkig a' Frantzia Respublika szolgálatjában vólt, 's ennekelőtte két esztendővel *Hamburgban* meg fogatott, és Anglus kézbe adatott *Napper Tandy* nevezetű fő tizt, holzás rablága után, *Dublinban* halálra szententziáztatott, hanem a' mint *Londonból* iratik, meg kegyelmezett nékia' Fels. Király.

Minekutánna N. Britanniának egyik leg fundamentomosabb törvénye, az úgy nevezett *Habeas Corpus*, a' melly szerént, tudniillik, fenkit, még a' Majestas ellen való vétékbe etteket sem szabad addig, míg ellene törvény nem tétetődik, 's vétkérol meg nem győzettek, tömlötzre vet-

ni, magá előbbi erejébe vissza tétetődvén, sok belső zugások és revolúcióra tzelző dolgok történtek Angliában. — Ezekről szóltak azok a' levelek, a' mellyeket a' mostani első Anglusminister *Addington* Úr, az Alfó Parlamentumnak bé mutatott, és a' visgalás végett, egy különös Commissióra bizott nem régiben. — Ezen Commissiónak mostanában tett jelentése summásan ezekből állott, hogy épen azok a' principiumok vettesek most Angliában, nevezetellen *Londonban*, erőt, a' mellyek ennekelőtte való esztendőben Hyberniát meg háborították, hogy a' szabadon botsatott Status rabok, az élet szükségének szine alatt, a' kölléget fel zendíteni igyekezzenek; végtére azt javasollya azon Commissio, hogy újobban suspendalni, az az. maga erejéből ki venni kelletik a' nevezett *Habeas Corpus* törvényt, és hogy újabb törvény hozattassék a' pártos emberek ellen. Eleinte sokan ellenzették ezt a' feltételt, de végtére, a' vokfoknak többsége mellett, mind a' két tikkelyt meg határozta az Alfó Parlamentum.

Két naptól fogva (igy szól egy 14 ik Aprili si Londoni levél) igen fontos tudósításokat vett a' mi Kormányshékünk. A' *Parker* és *Nelson* kormányokra bizatott flottánk a' *Sundon* által ron tott, *I. Pál* Orosz Császár meg holt, a' melly nem reménylett történet, bizonyossan változást fog Európa Politicájában tenni. — A' Frantzia Respublika Nápoly Országgal meg bekéllt, és Portugallia is el fog ma hólnap töllünk szakasztatni. — A' Frantzia és Anglus kormányshék közt el kezdődött alkudozás meg most is jó folyamathban vagyon, 's nem sokára jóra fog fordúlni. — *Hamburg* városa a' Dánufok birtokában vagyon. — *Hannoverát* pedig a' Prussziai Király foglalta el. — Van elég, a' minn Politicusaink rágódjanak s. a. t.

I. Sándor Orosz Császárról, ilyenképen szólnak a' Londoni levelek: „I. Sándor Császár,

Agymond, igen alázatos, okos, meg világosodott, és szeretetre méltó Fejedelemnek lenni mondatik, uralkodása kezdetének első dolgai is ezt mutatják. Ő mindjárt minden Anglus kapitányokat és hajós legényeket, a' kiket édes atya, a' nemzetek törvénye ellen, foglagra küldött, szabadon bocsátott — kétség kívül az Anglus hajók is fel fognak az árestom alól óldoztatni. — Mága *I-ső Sándor Császár*, tett édes atya haláláról nekünk jelentéft, levelének egyéb foglalatajára nézve mingyárt hosszas conferentiát tartott a' ministerium. — Még most is szabadon bé evezhetnek a' Prusszus kereskedő hajók kikötő helyeinkbe — a' Franczia első Conzulkanak kívánságai felettébb valok. —

„A' mi *Balticum* tengerben lévő flottánk több hajókkal is meg fog erősíteni. — Admiral *Dikson* 9 linea hajóval, és több kisebb rangú hajókkal evezett ki a' Yarmouthi kikötő helyből a' Hollandiai tengeri partok eleibe. — A' *Liszbónai* templomokban találtatott ezüst mind bátorságosabb helyre vitetődött, és pénz fog abból véretni. — A' leg későbbi *Liszbónai* levelekből olvassuk, hogy négy hólnapig tartó fegyverfűzésre lépett volna Portugallia és Spanyol Ország egymással. — A' mi jó Királyunk egészsége, naponként, mind ujjabb ujjabb erőt veszzen.

A' *Washington* emlékezetére fel állítatandó oszlopnak készítésére 50 ezer tallért ajánlott az északi Amerikai Congressus. — Ennek mostani Előülöje *Jefferson*, hivataljába lett bé iktatásának alkalmatosságával, igen gyökeres oratiót mondott, a' mellyben a' részre való szakadástól el vonni, és a' republikanus gondolkozás módjának bé vételére serkengette jelenvólt hazafi társait s. a. t.

Az Angliai Admirálisnak mostani Előülöje *Lord St. Vincent*, a' *Nelson* Admirális flottája, és a' Dánus hadakozó hajók közt, Aprilis 2 ik

napján történt tsatáról illyetén tudósítást küldött a' Londoni Lord Majorhoz, avagy Fő Polgármesterhez: „Mylord! Örömmel jelentem az Úrnak, hogy az Admiral *Parker* 6 ik Aprilisi hivatalbeli tudósítása szerént, Admiral *Nelson*, a' Dánus flottának jobb szárnyát, *Koppenhága* előtt, Aprilis 2-ik napján meg támadván, több órákig tartott tüzes tsatája után, az ellenség ágyút meg némitotta, 23 sorba állott Dánus hajók közzül, 18 at, hét linea hajokkal egyetemben, rész szerént öszve rontott, rész szerént el fogott; nekünk 23 emberünk holt meg, és 641 esett sebbe. — Mi egyetlen egy hajót sem vesztettünk el, 's egyetlen egynek se lövetett el az árboczfája.“

Addington mostani első Anglus minister, az A. Parlamentum gyűlésében minap e' tárgyról így szóllott: „Ennek az expeditionnak az előbbi ministerium készítette ki a' plánumát, és a' jelenvaló helybe hagyta — a' mi tengeri erőnk, avagy hajóeregjeink, Aprilis 2-ik napján újabb ditsősséggel tetőzték meg magokat. — A' Dánusok is vitézi módon védelmezték magokat s. a. t. Azután Admiral *Nelson* felebaráti szeretetét magasztalta, a' ki mihelyt győzedelmet vett az ellenségen, mindjárt ki szállott a' szárazra, és a' Dániai korona örökösnek újobban azon bekeffégre czélzó punctumokat terjesztette eleibe, a' melyekkel már a' tsata előtt is ötet meg kínálta. — *Koppenhágában*, valamint ez a' fejedelem, úgy a' nép is nagy tisztelettel fogadták ötet. — Amaz, úgymint, a' Korona örökös előtt akként nyilatkozattatta ki önnön magát, hogy ő egyedül azért kívánta a' *Koppenhágai* udvart a' fegyvernyugvással meg kínálni, hogy az által az emberi vért meg kemélhesse, és hogy az *Aeglia* és *Dánia* közt volt előbbi baratságos egyetértést vissza szerezhesse. — Továbba így szóllott *Addington* minister: „Ambar mi nem győzedelmestünk hanem meggyőzöttünk volna is; még is mindaz-

által tántorithatatlanúl meg maradtunk volna mi a' mi feltételünk mellett, és soha se állottunk volna az olly feltételekre, a' mellyek a' mi ditsőségünkkel és haznunkkal ellenkeznének; és most, a' midön a' mi öröközéseinket igen nevezetes győzedelem koronázta meg annál inkább el nem fogunk a' mi principiumaink mellől távozni; de egyfzermind, bátor tiszerte nagyobb lett volna is ezen győzedelmünk; még is a' mi ditsőfféges és állandó békességre való kezfiségünket soha meg nem kevesithetné az."

Már ez ellen az új Anglus minister ellen is sokszor ki keltek a' Parlamentumnak anti-ministerialis részben lévő tagjai, de ő még is mindenkor, 's minden beszédjeikre hideg vérrel felelt nekik. A' midön amazok azt hányták volna szemére, hogy ő *Pitth* úrnak nyomdokait követi, egyedül ezt adta nekik válaszul, hogy az ő revolutionalis fene állat ellen való viaskodása nékie nagy ditsőffégre szolgál; hogy ő a' ministerségbe lett bé lépésekor, az Angliában lévő Jacobinismust olly veszedelmesnek nem tartotta, de most már maga is tapasztallya annak mérgező voltát.

Olasz Ország.

A' múlt Aprilis hólnapi Római levelek, Pápa Ő Szentfége, *VII Pius* bölts és kegyelmes uralkodását örvendezve magasztallyák, kinek, minden oda lett menelelétől ólta tett intézetjei az Anyaszentegyház dízének. 's az alatta lévő nép boldogságának öregbitésére tzeleznak. — Azon közönségeslé tett végzése, melly szerént a' gabonával, és egyéb szükséges elefégekkel való szabad kereskedés, a' Római Statusokban, mindennek megengedettett, véghetetlen örömet gerjesztett a' lakosokban. — A' közönséges hivataloknak folytatására is, nem a' nagy születésre, és

rangra, hanem egyedül a' szükséges talentomokra, és a' jó erkölcsökre tekint — senkinek lelki esméretén uralkodni, mellyre egyedül a' Teremtőnek vagyó hatalma, nem akar, hanem valamint a' gondolkozásra, úgy az írásra, és hafznos könyveknek ki nyomtatására is, némelley szükséges meg határozások mellett, szabadtságot engedett. — E' most folyó Május hólnapnak 14 dik napján, 14 érdemes papi személyeket szándékozik Kardinalisságra emelni. — *Cardinalis Braschi*, a' ki *Card. Ruffóval* meg nem egyezhet Kammerlingói hivatalját, az az, a' Sz. Pápa Financiajára való gondviselést le tette.

A' Frantzia officialis újság levél felette panaszkodik az Aosta herczeg ellen, a' ki a' Szárdiniai szigetben, Felség. bátya képében fő Kormányozó lévén, a' Cagliari kikötő helybe bé evezett Anglus hajókat mindenkor jó szívvvel fogadja, mindenféle eleséggel bőven meg rakattya, nemcsak, hanem, e' mellett, a' Máltai szigetben lévő Anglusoknak, és az Abercombe armadiájának is sok eleséget már engedett vitetni. Ellenbe nagy idegenséget mutat a' Francziák és Frantzia hajók eránt, és vagy semmi, vagy csak egy-néhány napra való eleséget enged nékik azon szigetben, és kikötő helyben venni.

Azok az 5000 Nápoly Országi Status rabok, a' kik két esztendőtol ólta kemény rabságba tartattak, a' Frantzia Respublikával való meg békellés után, mindnyájan szabadon bocsátattak. —

Még most is sok Frantzia hadi seregek mar- siroznak a' Római Statusokon keresztül Nápoly Országba, a' honnan, a' mint már sokszor irták, hajókra ülven, Egyiptomba fognak vitetni.

Orosz Birodalom.

Néhány Német Országi közönséges levelek, következésképen, azok után, a' Magy. újságok is azt hirdették, hogy I. Sándor Orosz Császár, a' Máltai vitézi Rendnek Nagy Mesterségéről egészen le mondott volna. Hogy más-ként legyen a' dolog, Ö Cs. Felsőkérek, a' múlt Martius 28 ik napján ki adott rendeléséből világosan ki tettik, mellynek rövid foglalata e-ként vagyon:

„Mi, I. Sándor, Isten kegyelmességéből, minden Russzoknak tellyes hatalmú uralkodója s. a. t. Minthogy mi a' Jeruzsálemi sz. János uralkodó Rendje eránt való hajlandóságunknak, és különös kegyelmességünknek világos tanúbizonyságait adni kívánjuk; arra való nézve akként nyilatkoztattuk ki mi magunkat, hogy mi, a' mi Császári őltalmunk alá kívánnyuk azon Rendet venni, és hogy mi, minden ő jussaikban, betsülletekben, privilegiumaikban, és örökségeikben azt védelmezni fogjuk. Ezen tekintetből, a' mi Feldmarsallunknak, *Grof Soltikow Miklosnak*, mint azon Rend Prefektussának azt parantsollyuk, hogy ő azon vitézi Rend Nagy mestere helytartójának képét, méltóságát, és kötelességeit továbbra is viselje, hívja öszve azon szent Tanátsot, és adja annak tudtára, hogy mig a' környülállások azt meg engednék, hogy a' törvények, és régi szokások szerént nagy meflert lehetne választani, addig úgy kell a' mi Császári residentialis helyünket *Petersburg* várossát tekinteni, mint a' Máltai vitézi Rendnek fő lakhelyét. — Azonközben mint annak Protectora, avagy védelmezője, azt parantsollyuk, hogy ez a' szent Tanáts a' Rendnek kormányát tartsa meg, minden nemzetbéli vitézeknek, és Prioratusoknak (az az, egyházi jövedelmekkel bírónak) ezen végzésünket adja tudtokra, 's arra unszollya őket, hogy ezen szent Ta-

náts Rendeléseinek, tulajdon javokra nézve, ves-
sék alaja magokat, — Jelenvaló magunk ki nyi-
latkoztatásunk által, a' mi Birodalmunkban lévő
két nagy Prioratust, úgymint az Oroszt és a' Ka-
tolikust, önnön örökségeiknek, privilegiumaiknak,
és tiszti hivataljok folytatásának élésében meg-
erősítjük, olly parantsolat mellett, hogy a' mi
Protectori nevünkben, a' mi Feldmarschalunk Gr.
Soltikow Miklós által magokat igazgatni enged-
jék. Mihelyt a' több fejedelmi udvarokkal való
égyetértés által azon hely és eszközök, a' hol,
és a' mellyek által, a' Jeruzsálemi Sz. János ural-
kodó Rendjének közönséges gyűlése tartatódha-
tik, még határozatni fognak, leg ottan, leg első
hathatossága is a' leszzen a' mi Protectoratusunk-
nak, hogy egy érdemes Nagy mester választatód-
jék, és maga ezen vitézi Rend is előbbi valósá-
gába vissza helyheztetődjék. — *Költ a' mi Cs.*
lakó városunkban Sz. Pétersburgban, Martius 28-ik
napján, 1801 ik esztendőben, uralkodásunknak első
esztendejében.

Továbbá ilyenképen irnak I. Sándor Csá-
szarról, S. Petersburgból: „General *Rimskoi Kor-*
sakow, és General Major, herczeg *Dolgorucki*, a'
kiket néhai I. Pál Császár hivatalyaiktól meg-
fosztott, előbbi rangjok szerént való tisztségeik-
be vissza tétetődtek. — Egy 26 ik *Martiusi* Uka-
se, az az, Császári parantsolat által, azon Pé-
tersburgi dragonyos Regementbeli 25 Stabalis és
Fel-tiszteknek, a' kik az 1798 ik esztendőben ott
tamadt békételenségnek alkalmatosságával, mind
szabadtságaikat, mint tisztségeiket el vesztették,
I. Sándor Császár azokat nekik vissza adta. —
Egy más Ukaséja által, 156 számkivetésbe küldé-
tett, közönséges munkákra szententziáztatott, vagy
a' várakba rabságra küldetett személyeket ő el-
bocsátatott. Más több személyek is vissza nyer-
ték ő tölle el vesztett nemesi rangjokat, hivatal.

jaikat, privilegiumaikat s. a. t. — Most már minden idegen Országbeli hasznos könyveket lehet az Orosz Birodalomba bé viinni, mindazáltal, valamiképen más Országokban, úgy ott is vizsgál alá kell azokat vetni. — A' szabad kömivesek gyűllés házjaik, egészen meg tiltatódtak, hanem a' másféle Társaságok meg engedődtek s. a. t.

Francia Respublika.

A' Francia officialis újság levelek, *I. Pál* Orosz Császár halálát, Aprilis 17-ikén adták a' Publicumnak tudtára, egyfzersmind a' most uralkodó ifjú Császárt ilyenképen festették le: „*Sándor Császár, ugymond, nemes gondolkozás módját, és változhatatlan jó indulatot, vett nagy anynyától, néhai II. Katalintól örökségül, egyenes's messzeláto elmével, és ritka vezteg halgatással bir. — Testének formáját, szépségét, alázatosságát, és a' jótévőségre való hajlandóságát, édes anynyától vette.*

Párisban úgy gondolkoznak, hogy a' Német Orzági Sæcularisatiónak, és Compensatiónak dolga, az Angliával való meg békellés után fog elővetetődni, és hogy nagy bé folyása leszen ezen békességnek a' Német Birodalom jövendő állapotjába.

Magyar Ország.

Heves Vármegyében, Egerből, Aprilis 28-dik napján. E' folyó hólnap el forgása alatt, már négy versben vólt városunkban tűz. — Az első, Aprilis 4-ikén, a' *Farkas Völgye* nevezetű külső varban — a' 2-ik Aprilis 11-ikén, a' belső város északi részében támadt, de serény polgár társaink által mind kettő szerentséssen el óltatott, és kevés kárt okozott. — Ellenben az Aprilis 12-ik napját követett éjjel támadt harmadik, és a' mai

napon, reggel ki ütött tüzláng fokkal veszedelmesebb volt a' két elsőnél. — Az elsőbb a' Káptalan serházába ütött ki, a' melly nemcsak magát ezen épületet meg eméltette, hanem, ha az annak udvarán rakásba rakott 1000 öl fa meg gyullott volna, egész városunknak porrá 's hamuvá kellett volna lenni; de, hála legyen a' könyörülő egeknek, valamint ezt, úgy a' máj napon támadt veszedelmes tüzet is, ideje korán meg óltották ferény polgár társaink.

Nagy Váradról, Aprilis 22-ik napján. Nagy méltóságú Pókateleki *Kondé Miklós* Püspök Ő Nagysága, tegnap iktattatott be, ezen Ő Cs. Kir. Felségétől nyert Püspökségébe, nagy pompával, és sok papi 's világi Urak jelenlétekben. — A' püspöki helységekben lakozó nemellég közzül 100 lovas ember és 12 Vármegye hajdúja vezették be városunkba Ő Nagyságot, sok mozár ágyú ropogások, és harangok zugása alatt. Az Ő Nagyságát bé vezető és kísérő urak közt voltak a' Nagy Váradi eggyesült Görög Püspök *Darabant Ignác* Ő Excellentiája, és *Köszeghi László* Csanádi Püspök Ő Nagysága is. A' Cs. és Kir. Collationalis levélnek, és a' Pápa Bullájának fő tempolomban lett el olvastatások után, ide való N. Prépóst Gr. *Sauer* Ő Nagysága, egy szép óráttal fogadta el, a' Káptalan nevében Püspök Ő Nagyságát, a' mellyre ez rövideden de igen fontosan felelt; ezután énekes mise tartatott, a' melly alatt a' Sz. Pápa áldása is a' népnek ki osztogatott. Délben 200 személyre való gazdagasztal terétetett meg a' Püspöki rezidentiában, estére muzikás akadémia tartatott.

Gömör Vármegyéből Aprilis 10-ik napján. — Örömmel jelenthetem kedves Barátom Uramnak, hogy a' Siket - Némákra nézve, sok felebaráti szeretetek gyümöltsei mutogattyák magokat. Imé, minden részről jövőgetnek, keregető leveleimre, az jóhajtott, válaszok. A' következők-

nek neveiket említeni kötelességemnek tartom.

1. Méltos. Gr. Csáky Emmánuel Ö Nagysága, arra kötelezi magát, hogy ezen Hazánk 's Nemzetünk bölcsőjéjére tisztelettel szántó Institutumnak, egész életében 1000 forintoknak az érdekét, száz-tól ötöt, fogja fizetni. Meg küldötte azon Irást is, a' melly által magát, és némü némü fel tételek mellett, a' következőit is le kötelezi.

2. Mélt. Gróf Forgács József Úr, ígért azon végre 100 for.

3. Titt. Zmeskall György Kir. Udvarnok Úr, 100 aranyat.

4. Titt. Szatthmáry Király Miklós Cs. K. Tanácsos, és Tek. Gömör Vármegye első All-Is-pánnya 200 for.

5. Titt. Sturmánn Márton Cs. K. Tanácsos Úr 100 for.

6. Vág-Ujhelyi Plebánus, Fő Tiszt. Apátur, B. Gabelhofen Úr 100 for.

7. Dobosváros, az öszve szedett 45 Magy. for. mellé, a' Város kasszájából, hozzá tett 100 M. for.

8. Ezt mivelik, itt Gömör Vármegyében több Városok és Gyülekezetek is.

9. Bártóffy András, mostani Cs. Kir. testör-ző Nemes Magyar seregbeli Hadnagy Úr aján-lott 100 for.

10. A' T. Egri Káptalan, úgy Nemes Kassa városa is (a' mint betses leveleikben jelentik, a' segedelem öszve gyűjtésében szorgalmatosan fog-lalatoskodnak.

11. Tek. Palásti Palásthy István volt N. Hon-ti első V. Ispán Úr, az Institutum számára, hol-táiglan esztendőnként fizetendő nevezetes summát ígért.

12. Megyénkben, Tábla Bíró, Tek. Draskóczy Sámuel Úr is, az Institutumnak magasztalása mel-lett, nevezetesebb segedelem eránt jó reménysé-get nyújtott.

13. A' Kassai Oskola Kerületnek Fő Igazgatója, Mélt. B. *Sahlhausen* Úr is, három levelei által jelenti, hogy a' maga Oskolai Kerületjében, a' segedelem gyűjtés eránt, a' leg hathatósabb rendelkezéseket megtette.

14. Vólt Kapitány *Jezernitzky* József Úr, hozzám küldött levelében, ígért 100 for.

15. Itt, Gömör Vármegyében lakó, Tábla Biró, Tek. *Pogány* Adám Úr ajánlott 1 aranyat.

16. Jászói Fiscalis, Titt. *Zeldmayer* József Úr ígért 5 for.

17. Itt, Gömör Vármegyében, a' Cathol. All-Ésperest Urak, ugymint Titt. *Csernota* Úr, ajánlott 12 for. *Opatovszky* Úr pedig kezemhez szolgáltattott 7 for. 24 1/2 kr.

Ezen kívül, mindenféle gyűjtögetik, 's készítik a' segedelem pénzt, el annyira, hogy rövid idő múlva, a' ki menetel bizonyossan felül haladja a' várakozási. Valójában, nem lehet édes meg illetődés nélkül azokat az érzékenyítő leveleket (a' minéműek a' többiek közt, a' fent tisztelt Titt. *Palásthy* István, *Kazinczy* Ferencz Zemplén Vármegyei Vice-Iszán, 's *Ivánka* Imre Tábla Biró Uraké) olvasni, a' mellyek válaszképen, minden felölről, hozzám, naponként érkeznek, s. a' t.

Szigeth Máramarosban 15 ik April. 1801. — Tsakugyan valamint érzékeny vólt nállunk, a' szelédfégtül annyira kedvelt *Szigethi* P. Piaristák Rectorának, *Virág* Hyacintnak, 28-ik Februarii történt halála, mint a' M. Kurir 335 és 386 lapján már jelentetett. Ugy szinte érzékenyebb vala, hogy jövő Szombaton. az az *Martius* hetedikén, megént T. N. *Csebi* *Pogány* József Úr, a' katonai tiszti, kalap és kard bojtok jegyei alatt, ezen T. N. *Máramaros* Vármegyében, mint Assessor, és Exactor néhány esztendőktől ólta, példásan tiszteskedett, 's az előbbeni *Insurrectionál* második Kapitányfágot viselt, életének 50 ik eszt.

tendejében meg halálozott. Melly szomorú történetre, kép Író *Holzhammer Tamás* Úr így ír vala:

Nunc me, qui Martis quondam sum castra secutus

Mortis, non Martis, spicula dira necant.
Si quæris: quis si? fuerim? meritumque requiris?

Fidus Bellator! civis! amicus! eram.
Thura dedi Superis, Patriam colui, miserosque;
Martius invidit, Martia membra jacent.

De leg érzékenyebb volt az, hogy ezen most említett Úrnak kedves élete párja, *T. Szobonya Sabina* Asszony is, tsak hogy nem éppen következő szombaton, hanem 15 ik Martiusban vasárnap, életének 37-ik esztendejében véget tett. Errül azon kép Író megént éképpen:

Juncta Tibi fueram, non me mirare sequentem,

Cum nequeam Tecum, vivere, nec sine Te.
Ipsa ego Te dudum Martem Comitata secutum,
Nunc sequor exanimem, est ultima Lex mihi mors.

De oka lehet talán, annyifor nevezett kép Irónak, azólta ily mélyléges gondolatokra, miólta ő maga is, maga hites társ Ersébetyétül 1800-ik esztendőben Augustusnak 31-ik napján, végképpen meg válni kénytelenített.

Illa ego! quæ quondam Aras tinxit, ædesque factas

Auro ditavi, splendide, nunc jaceo!
Auri aut pro mercede mihi levis aura negatur,
Aurum Terra parit, me quoque Terra rapit.